

ODSLEJ TUDI NA BREZOVICI

Glasbena delavnica

Kulturnica Valentin Vodnik in Vodnikova domačija že dve leti uspešno prirejata začetne in nadaljevalne tečaje iz glasbenega usposabljanja na posameznih glasbilih.

Glasbeno usposabljanje temelji na sodobnem in svobodnem pristopu mentorja do tečajnika, kjer se mentor ravna po individualnih sposobnostih tečajnika, kar omogoča, da tečajnik v kratkem času obvlada snov oziroma gradivo.

Posebnost Glasbene delavnice je, da pri vpisu ne pogojuje izobrazbenih in starostnih omejitev, torej se lahko v tečaje vpišejo tečajniki ne glede na starost in glasbeno izobrazbo. Pogoj pri vpisu je le plačilo vpis-

nine in tečajnih ur za mesec dni vnaprej.

To glasbeno usposabljanje je po naravi ljubiteljsko, če pa tečajniki želijo, se lahko v tej Glasbeni delavnici usposobijo za opravljanje privatnega izpita na redni glasbeni šoli. Kulturnica Valentina Vodnika razširja svojo dejavnost in tako je s pričetkom tega šolskega leta organizirala tovrstno glasbeno usposabljanje tudi na Brezovici.

V prostorih Galerije Pri Poku že poteka učenje klavirja, synthesizerja in kitare. **INFORMACIJE POSREDUJE KULTURNICA VALENTIN VODNIK NA VODNIKOVI 65 VSAK DAN OD 9. DO 19. URE, TELEFON 558-973.**

KUD MARIJ KOGOJ TURJAK

Bogata sezona nastopov pevk in pevcev

KUD Marij Kogoj s svojim ŽZP in moškim oktetom bogati kulturno življenje doma in na gostovanjih.

V sezoni 1992/93 je slavil peto obletnico ženski pevski zbor, ki ga vodi zborovodkinja Olga Jež. Jubilejni koncert so imele pevke 25. decembra 1992 v Levstikovem domu v Velikih Laščah. Sodeloval je tudi moški oktet, sledil je krajši kulturni program in družabno srečanje na Turjaškem gradu.

26. februarja je KUD Škocjan povabil na gostovanje KUD Marij Kogoj in skupaj smo pripravili kulturnoumetniški večer ob slovenskem kulturnem prazniku. Sodelovali so ŽZP, moški oktet, harmonikar Alojz Centa in skupina pod vodstvom Štefana Zrneca, ki je uprizorila skeč z naslovom »Predpustne drobtinice«.

22. marca smo s KUD Rob na Dolenjskem pripravili v Robu večer, posvečen materinskemu dnevu. Poleg KUD-a Marij Kogoj so sodelovali tudi učenci OŠ Rob, Moharje in Primoža Trubarja iz Velikih Lašč ter iz podružničnih šol. 25. marca pa je podružnična šola Turjak pripravila obsežen program za materinski dan. Sodelovala je tudi moški oktet, ki sodeluje že 15 let.

12. aprila so imeli občni zbor velikolaški upokojenci. Ob tej priložnosti so zopet povabili moški oktet, ki jim je zapel narodne pesmi.

Vsled resnega in trdega dela se je povečalo tudi število pevk v ŽZP. Pevke so požrtvovalne in kljub velikim obremenitvam v privatnem življenju redno hodijo na pevске vaje in se veselijo vsakega nastopa. Turjačani smo ponosni na naš ŽZP, kije obenem tudi edini ženski pevski zbor v občini Ljubljana Vič-Rudnik.

23. maja pa je poleg ŽZP nastopil tudi moški oktet na občinski reviji. 28. maja sta ŽZP in moški oktet sodelovala na predstavitvi knjižice o pozabljenem pesniku Antonu Medvedu, ki jo je predstavila avtorica

– profesorica Metoda Kolar.

V začetku junija je ŽZP nastopil kot gost na srečanju pevskih zborov občine Ribnica in Kočevje v Dolenji vasi.

12. junija je moški oktet popestril izlet upokojencev iz Velikih Lašč po Beli Krajini.

Že od začetka leta smo nestržno sledili pripravam na proslavo ob »400 letnici zmage nad Turki«. Končno je prišel težko pričakovani 19. junij. Proslava se je odvijala v dveh delih. Že ob 14. uri se je pričel kulturni program pred zadrudnim domom v Turjaku, na vročem asfaltu, soncu in visoki temperaturi ter pred maloštevilnimi obiskovalci – udeleženci, saj ni bilo nikakršne obveščeniosti. Razočaranje pevk in pevcev je bilo veliko, saj smo upali na boljšo vlogo.

Kljub vsemu pevke in pevci KUD-a Marij Kogoj niso izgubili volje do nadaljnjega dela. Že v torek, 22. junija, so se zbrali na gori Ahac, kjer so v cerkvi ob maševanju nadškofa metropolita Alojzija Šuštarja ter veliki množici ljudi peli sveto mašo v čast junaku Andreju Turjaškemu. Po končanem obredu je predsednik občine gospod Bogdan Brađač povabil pevke in pevce v grad Turjak, kjer jih je lepo sprejel in jim vili novih spodbud za nadaljnje delo.

Že naslednji dan, 23. junija, je ŽZP Marij Kogoj nastopil na srečanju izbranih pevskih zborov mesta Ljubljane v Črnučah. Velike zasluge za kvalitetno in umetniško dovršeno delo pa gre do zborovodkinji Olgi Jež, ter vsem pevkam. S tem nastopom se je zaključila nova sezona dela ŽZP.

Moški oktet je svoje delo zaključil z nastopom 25. junija v Videm-Dobrepolje, kjer so bili gostje na koncertu dobrepoljske godbe, ki je praznovala 60 letnico delovanja.

Hvala vsem, ki nam pomagajo, želim si, da se na jesen dobimo znova, polni moči in idej v letu 1993/94.

Predsednik KUD-a Marij Kogoj
Franc Pečnik

OB ZAČETKU KULTURNE SEZONE

Kratke novice iz društev

KUD TURJAK: Društvo pridno adaptira dvorano, v katero namerava povabiti Zvezo kulturnih organizacij z njenimi tradicionalnimi prireditvami. Ženski pevski zbor vodi Olga Jež. Imajo tudi moški pevski zbor.

KUD IŠKA VAS: Moški oktet se pripravila na televizijsko oddajo in gostovanje po Sloveniji.

KUD BREZOVICA: Ni možnosti za sestavo nekdanj odličnega pevskega zbora.

KUD ŠKOFLJICA: Shakespeare »Romeo in Julija«, Božična pravljica, ponovili bodo igro iz prejšnje sezone »Utopljenec«, s katero so gostovali v Gameljnah. Mešani pevski zbor vodi Silva Česnik, moški pevski zbor pa Primož Cimerman. Pripravili bodo 3 likovne razstave. Dvorano so adaptirali s pomočjo krajevne skupnosti in turističnega društva.

KUD IG: Janko Mlakar »Nevesta iz Amerike«, Večer slovenske ljubezenske lirike, novoletni program, dekliski oktet, karneval.

MIZARSTVO IG: Moški pevski zbor vodi Tone Glavan

KUD NOTRANJE GORICE: Zadnje priprave za »Povabilo na grad«, ki ga režira Vida Selan

KUD BARJE: Moški pevski zbor vodi Venčesal Zadravec. Sodelujejo pri prireditvi »Petje na vasi«. Folkloro vodi Irena Škraba. Za gledališko dejavnost med mladimi ni zanimanja.

KUD DOBROVA: Mešani pevski zbor, moški in folklorna skupina.

EXTREM: Nataša Potočnik vodi jazz balet

KUD ROB: Ponovili bodo »Divjega lovca«. Pripravljajo Antona Tomaža Linhart »Matiček se ženi«. Pevski zbor naj bi pridobil mlade glasove in naštediral nekaj nerodnih pesmi.

KUD RAKITNA: Mešani pevski zbor išče sponzorja za obleke. Zbor vodi Jelka Kovačič. Gledališka dejavnost: »Velikaška norost«. Lutkovna skupina

KUD BRDO: Mešani pevski zbor vodi Miro Rozman

KUD ŠENTJOŠT: Vandot »Kekec«, mešani pevski zbor vodi Janez Kotar, folkloro pripravlja Šentjoške plesne.

KUD PĴAVA GORICA: Igra za Dedka Mraza, klubska dejavnost, likovna sekcija in program za otroke. Potrebujemo še nekaj pevcev za pevski zbor.

KUD PODPEČ PRESERJE: Nismo dobili informacij o delu kulturne skupine.

PD HORJUL: Mešani zbor vodi Asta Jakopič.

KUD POLHOV GRADEC: Folklorno skupino vodi Martina Preložnik

KUD VELIKE LAŠČE: Moški pevski zbor vodi Jože Gačnik, gledališko skupino pa Andrej Perhaj. Likovna kolonija.

KUD VNANJE GORICE: Folklorne skupine (3) vodijo: Edvard Zore, Barbara Anželj in Andrej Kunaj.

AGROTEHNIKA GRUDA: Mešani pevski zbor vodi Franc Slabe

KUD ČRNI VRH: Moški pevski zbor Stefan Jankovec.

KUD MALČIBELIČ: Plesne, gledališke in likovne skupine

PIHALNI ORKESTER: Nastopi ob praznikih in praznovanjih

VIŠKI LIKOVNI SALON: Razstave
Vse ostale skupine, posameznike in društva, ki želijo vročiti svoje programe za leto 1993, vabimo, da telefonirajo na št. 273661 int. 212, 216 ali pa pišejo na naslov: ZKO, Trg MDB 14

Karunova 14, Trnovo Ljubljana

PROGRAM V SEPTEMBRU

16. september ob 19. uri: Mednarodni lutkovni festival – LG pri Glasbeni mladini Jesenice – Pol-di in Leopoldina

17. september ob 20. uri: **Bombola grande impossibile ali Operacija Bella koza** (režija V. V. Anžlovar)

23. september ob 19. uri: Mednarodni lutkovni festival – Lutkovna skupina ZOOM (Ljubljana) – Kozle

V spomin Janku Aliču

25. junija 1993 so se na pokopališču v Polhovem Gradcu sorodniki, številni prijatelji in znanci ter sokrajani poslovili od Janka Aliča, Vrbanovega in Setnika pri Polhovem Gradcu. Mnogo premlad je po dveh letih omagal v boju s težko boleznijo in zapustil družino s štirimi osnovnošolci, prekinjeni so bili številni njegovi delovni načrti.

Samosvoja in zanimiva je bila življenjska pot podjetnika iz polhograjske doline, ki je vse življenje hlepel po novih znanjih, po novih poznanstvih in po novih izzivih in se je vedno znova rad vračal v domače kraje. Po končani šoli je začel kot mehanik pri Sapu, nadaljeval v Ljubljanskih mleknah in se kmalu po končani vojašnici odpravil s trebuhom za kruhom. Pot ga je vodila v Nemčijo, kjer je bil sprva mehanik v Mercedesovi tovarni v Ulmu, že kmalu pa je predsedal v gradbeno podjetje, kjer se je navdušil za gradbeno mehanizacijo. Po desetih letih dela v tujini se je vrnil domov in takoj so začeli brniti težki gradbeni stroji po Polhovem Gradcu in bližnji in širši okolici. Janko je bil marljiv delavec in že takrat preudaren podjetnik. Ni čakal na pojevanje gradbenih del, ampak je že prej preredil gradbene stroje, da je lahko z njimi nakladal les in se je tako vključil v lesno in celulozno industrijo.

Ko je posel stekel, je iskal novih izzivov. Sprva jih je našel v proizvodnji čistil, ki so pod imenom Alak našla pot v marsikatero gospodinjstvo. Njegova obrt pa je leta 1988 prerasla v Obrtno zadrugo Alak, ta pa kasneje v podjetje z enakim imenom. Iskanje novih programov in želja po širitvi proizvodnje ga je vodila v povezovanje s podjetjem Maja, še v zadnjem času pa je podpiral razvojna prizadevanja viške Utensile.

Janko Alič je bil spoštovan podjetnik, pa ves čas poznan predvsem kot izredno marljiv, vedoželjen in pošten mož. Bil je odprtih rok in širokega srca, vedno pripravljen pomagati, pa naj je šlo za razvoj domače kmetije, za obstanek in napredek gasilskega društva v Zalogu, ki ga je vodil v najbolj kritičnih dneh obstoja ali za razvoj župnije. Zato je njegovo prezgodnje slovo boleča izguba za kraj, za nadaljnji razvoj podjetništva, predvsem pa za družino, ki ga bo vedno lahko ohranila svetel zgled moža in očeta.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage TEREZIJE LAVRIŠA, se prisrčno zahvaljujem horjulskemu farnemu župniku, horjulskemu cerkvenemu pevskemu zboru in drugim faranom, ki so pomagali pospremiti pokojnico na njeni zadnji poti.

Njena Ivanka

Žiga-žaga po Švedskem

Ne, nisem šel žagati švedske smreke in breze, pač pa sem »žagal« stare slovenske pesmice, naučil pa sem se mnogo švedskih, pribaltskih, urugvajskih... Letos poleti se je že četrtri iztekel mednarodni mladinski tabor ljudske (etno) glasbe ETHNO 93 v Falunu na Švedskem. Telega tabora sem se s posredovanjem Glasbene mladine Slovenije letos udeležil že drugič; leta 1991 sem sodeloval s starim slovenskim glasbilo oprekljem, letos pa s pojočo žago. Po taboru sem se udeležil tudi velikega mednarodnega Falunskega festivala ljudske glasbe (Falun Foksmusik Festival-FFF).

Mestece Falun, ki nam je znano kot center švedskega nordijskega smučanja, je glavno mesto švedske pokrajine Dalama. Falun, ki ga obkrožajo jezera in jezerca je poleg tega tudi velik kulturni in kongresni center. Tabora ETHNO 93 se je letos udeležilo okoli 120 mladih godcev, starih 15 do 25 let. Prišle so štiri do petnajst članske skupine iz Švedske, Finske, Estonije, Latvije, Litve, Belgije, Urugvaja, Laosa, Tanzanije ter najmlajša, enočlanska – iz Slovenije. Pogrešali smo skupini iz Rusije in Izraela.

Večji del programa tabora se je odvijal po skupinah v glasbenih delavnicah (workshop) v or-

ganizaciji odličnih voditeljev. Vsaka skupina je imela priložnost poučevati svojo ljudsko glasbo, pesmi in ples. Poleg tega smo nekajkrat ob po-

Pojoča ŽAGA je bilo glasbilo gozdarjev zlasti v alpskem svetu. Na žago lisičji rep so igrali z navadno palico ali violinskim lokom, na velike dvoročne žage amerikanke pa so tolkli s kladivcem. Različno višino tona so uravnavali z upogibanjem žaginega lista. Na žago so igrali za domačo zabavo. Žago so uporabljali kot solistično glasbilo (v Baški gripi v okolici Bleda) ali pa v sestavi tako imenovane domače muzike skupaj z različnimi preprostimi glasbili in zvočili kot so piščali, rogovji, pero na katerega so piskali ter na Štajerskem žlice v kozarcu, ki so jih potresali in podobno. Na Dolenjskem je bil pred drugo svetovno vojno sestav: žaga, violina in harmonika. V zadnjem času so na žago kot glasbilo že skoraj pozabili. Vendar kaže, da ne bo pozabljena. Na mojo žago, ki je lisičji rep, običajno igram s palico.

poldnevih zasedli ulice Faluna. Igrali smo vsak svoje melodije, še pogosteje pa smo se zbrali v najrazličnejše skupine ter se preizkušali v vseh mogočih melodijah, naučenih na »workshopih«. Poslastica je bil t. i. »etno-rock«. Igrali smo najpopularnejše švedske ljudske pesmi z vsemi možnimi instrumenti. Vmes je vedno solo zapela žaga ter tanzanijski bobni. S skupino ETHNO 93 smo sodelovali tudi na goslaških festivalih v krajih Bingsjo in Boda, na katerih je bilo več sto godcev tisoč obiskovalcev. Izkoristili smo tudi svetlo polarno noč s piknikom ter polnočnim kopianjem v bližnjem jezeru. Temperatura je rasla, mestece je postajalo vsak dan bolj polno. Višek tabora so bili trije večerni koncerti, zadnji prav na prvi dan FFF.

Kot sem že omenil, so v nadaljevanju tabora ETHNO 93 odprli tradicionalni Falun Foksmusik Festival (FFF). Nad 500 udeležencev je prišlo prav z vseh z vseh celin sveta. Nastopali so kar na dvanajstih točkah v mestu. Letos so se v program festivala prvič vključile tudi skupine, udeleženke tabora ETHNO 93. Glasbena nastopajočih je pritegnila veliko ljubiteljev ljudske glasbe, pesmi in plesa, še posebej na gala zaključni koncert na stadion Lugnet, pod falunskimi skakalnicami, kjer smo se še enkrat predstavili vsi udeleženci festivala.

TOMAŽ PODOBNIKAR